

stændighed. Der kan jo af Læger stilles ganske urimelige Fordringer med Hensyn til Skolebygninger, Børnehjems Indretning og meget lignende, idet mange af disse Læger er opdragne herinde i København, har levet deres Liv herinde, ser med københavnske Øjne paa Forholdene paa Landet og tror, at det selv samme er nødvendigt paa Landet som her i København. Og det er langt fra Tilfældet, for vi har meget bedre Luft derude, frisk Luft derude, og det spiller en stor Rolle.

Lovforslaget om kommunal Lægehjælp tilfredsstiller mig. Ordningen kan vist ikke være anderledes end her foreslaaet. Jeg finder den simpel og jævn og lige til. Jeg er tilfreds med, at der indstiftes et Raad af Læger og Lægmænd til at udjævne de Stridigheder, der kan opstaa mellem kommunale Læger og Kommunerne. Det er godt, at man ikke skal rende til Domstolene, saa snart saadanne Stridigheder opkommer, f. Eks. om en Regning, Forstaaelsen af en mundtlig eller skriftlig Overenskomst eller lignende. Det betragter jeg som et overordentlig stort Gode. Jeg kan i det hele taget anbefale dette Lovforslag, som absolut bør følges med det andet Lovforslag.

Vi har nu set dette, som vi ellers meget sjældent ser, at der ved Lovforslaget om Embedslægevæsenet foreslaas Nedgang i Embedsmændenes Antal, men saa er der det, der hænger bag paa, at de Læger, der bliver ansat efter den nye Ordning, skal have højere Lønning, end Lægerne fik efter den gamle Ordning, men dertil er ikke noget at sige. Antallet af Embedsmænd er vel nok indskrænket saa meget, som det kunde lade sig gøre, og alle har været enige om, at Distriktslægerens Lønning har været alt andet end tidssvarende. Deres Lønningsbestemmelser har staaet gennem lange Tider, og derfor kan man ikke vente, at vi, naar vi nu skal have en ny Ordning, da kan faa Lægerne til at virke for den gamle Betaling, saa meget mindre som man i Lovforslaget kræver, at disse Kredslæger og Amtslæger skal have en særlig Uddannelse.

Den Bestemmelse, at Kredslægerne skal have Ret til privat Praksis, finder jeg god og rigtig, for det kan ikke nytte, at man har en Del Kontormænd ude omkring i Landet, som ikke har Spor med det virkelige Liv at gøre. Lægen skulde dog først og fremmest have Kendskab til, hvordan den eller den Sygdom eller Epidemii optræder, hvordan dette eller hint af det, som kommer ind under Lægerens Videnskab, foregaar ude. Det er kun gennem den praktiske Virksomhed, Lægen bliver i Stand til at bedømme de

forskellige Forhold. Selv om han en Gang i sin Tid har taget en stor Eksamen, nytter det ikke, hvis han ikke har Kendskab til Forholdene i Livet, og det faar han kun ved at have Praksis. Da han tillige er Raadgiver for de andre Læger, er det ogsaa i allerhøjeste Grad nødvendigt, at han, naar han bliver tilkaldt, kan stille en Diagnose sikkert og bestemt, for han vil miste den Agtelse, de praktiserende Læger bør have for ham, dersom han i den Henseende staaer tilbage. Den Ordning er meget god.

Jeg kan ogsaa tiltræde de Lønninger, som er fastsatte i selve Lovforslaget. Jeg hører, at Lovforslaget muligvis kan komme til Overvejelse i Udvalg. Jeg vil dog tilraade dette Udvalg ikke at tænke paa at foreslaa Forhøjelser af Lønningerne, thi det vil være ganske unyttigt. Man skal lægge Mærke til den Debat, der har været i det andet Ting, og som gik ud paa, at en Del af de Sportler, der er tillagte Embedslægerne, burde været nedsat noget. Det endte med, at Lønnen for Amtslægen blev nedsat med 600 Kr. Det er beklageligt, idet man maa gaa ud fra, at denne Mand faar meget at gøre og et meget stort Ansvar, men jeg tror, at Forholdene nu ligger saadan, at man skal blive staaende ved disse Lønbestemmelser, og jeg vil i det hele taget tilraade, at man, hvis man har Interesse for, at denne Sag fremmes, bliver staaende ved Lovforslaget, saaledes som det er, og ikke sender det ned til Folketinget igen. Thi kommer det derned, kan ingen indestaa for, hvorledes Lovforslaget saa kommer til at se ud, om det kommer i en saadan Skikkelse, at man her oppe kan være glad ved at tage det.

Der kan naturligvis endnu være mangt og meget at sige om denne Sag, men efter den udførlige Omtale, som Lovforslagene har faaet af den højtærede Minister og den ærede foregaaende Taler, kan jeg nøjes med at anbefale Lovforslagene til en saadan Fremme, at de kan blive ophøjet til Love i denne Samling.

Sonne: Ved at beskæftige mig med det første af de her foreliggende Lovforslag, Lovforslaget om kommunal Lægehjælp, har jeg udelukkende fæstet mig ved Forslagets noget egenartede Konstruktion. Det bestaar jo af 6 Paragraffer, hvoraf de 2 er ret kortfattede, medens de 4, §§ 2—5, har en ret udførlig Tekst. Den ene af de førstnævnte Paragraffer, Lovforslagets sidste Paragraf, indeholder de fornødne Bestemmelser vedrørende Lovens Ikrafttræden samtidig med Lov om Embedslægevæsenets